

Het filmscript van Alex Romanenko

Het was zondagavond onverwacht feest in Leeuwarden. De reden? Het onder 21-team van ijs-hockeyclub Capitals, onder leiding van Alex Romanenko, pakte de landstitel. „Een sprookje.”

EDWIN FISCHER

Het feest dat Alex Romanenko's team na de gewonnen finale in en tegen Lindhoven in de Leeuwarder binnenstad vierde, liet de coach uit Oekraïne nogdrie maanden aan zich voorbijgaan. Nee, ik heb geen later gehad. Ik moest terugrijden en bovendien ging de week maandag alweer vroeg omdat de kinderen naar school gebracht moesten worden.”

Hij zegt het ook prima om te gebruiken niet tot in de kleinste uurtjes bij te staan. Romanenko: „Zij hebben het feest helemaal zelf verdiend. Zij zijn na mijn komst steeds meer in zichzelf gaan geloven. Omdat dit ik vanaf dag één in hen geloofde.”

Die dag was begin november. De 35-jarige Oekraïner had zich niet een paar dagen daarvoor bij zijn vrouw en twee kinderen gevoegd. Of beter gezegd, was met hen herenigd.

„We woonden in Char'ki”, vertelt Alex Romanenko. „Twee weken na de oorlog uitluidt zijn het land uitgegaan. Eerst naar Polen en via een Nederlandse vriendin van de familie zijn ze na enkele maanden in Ferwert terechtgekomen. Ik had in oktober alle benodigde documenten om mijn gezin achterna te reizen.”

Hij staaft leger niet over de oecologie, de omstandigheden waarin hij leefde, hoe moeilijk het was geschied te zijn van zijn gezin. „Het is ge-

Ijs-hockey-coach Alex Romanenko in de Leeuwarder EHF-stedenhal. FOTO HEIK VAN DUIN

woon niet uit te leggen ook. De ene week praatte je nog over op vakantie gaan en de andere week stond je leven totaal op zijn kop.”

Nu zegt Alex Romanenko, die zelf in zijn jonge jaren voor ijs-hockey en studie naar de Verenigde Staten trok, weer gelukkig te zijn. Hij woont met vrouw en kinderen inmiddels in een eigen appartement in Dokkum. „De kinderen gaan naar school, kunnen buiten gaan spelen als ze willen. Dat is een groot voorrecht. En zelf heb ik mijn baan als salesmanager bij een IT-bedrijf nog steeds. We prijzen onszelf dus gelukkig met ons nieuwe leven.”

Ook ijs-hockey maakt onderdeel uit van zijn bestaan, benadrukt Romanenko. „Mijn vrouw sweet natuurlijk dat hockey mijn passie is, ik was denk ik nog maar twee of drie dagen in Nederland toen ze me al

Oekraïense coach: 'We prijzen onszelf gelukkig met ons nieuwe leven'

naar de ijs-hockeyhal stuurde. Ik had gegoogeld en kwam uit bij Capitals in Leeuwarden.”

Romanenko pakte de auto en reed vanuit Ferwert naar de EHF-stedenhal. „Je komt niet eerder terug dan dat je daar de juiste mensen gesproken hebt”, was de begeleidende boodschap van mijn vrouw”, zegt hij lachend. Die opdracht werd uitgevoerd en hij werd met open armen ontvangen. Het op dat moment doende onder 21-team van de Leeuwarder ijs-hockeyclub had daarmee

in Romanenko een nieuwe coach. Vier maanden later had hij het onmogelijke gepresteerd: kampioen worden van Nederland.

„Toen ik er instapte, hadden ze nog geen wedstrijd gewonnen. Maar als je plezier wilt hebben, moet je ook eens winnen. En als je wilt winnen, moet je allereerst in jezelf en daarna in al je teamgenoten geloven. Daar heb ik telkens op gewezen, zelfs tot in de finale.”

Hij doelde daarmee vooral op de eerste wedstrijd van die finaliserie, zaterdag in Leeuwarden, tegen het onder 21-team van Kemphanen Eindhoven. Na twee periodes keek Capitals tegen een op het oog oververbrugde 1-5 achterstand aan. Binnen dertien minuten waren de rollen compleet omgedraaid en stond de 7-5 eindstand op het bord. Een dag later werd tegen alle ver-

wachtingen in de titel in Eindhoven gepakt door ook dat duel winnend (3-4) af te sluiten.

Romanenko roemt niet alleen de ontwikkeling van zijn team. Ook de steun vanuit de club is cruciaal geweest, vertelt de succescoach. „Het is een zeer goed georganiseerde club. Daar kunnen veel clubs in mijn vaderland een voorbeeld aan nemen. Het is ook hun kampioenschap.”

In de toekomst kijken wij hij niet. „Die vraag kan ik onmogelijk beantwoorden. Ik moet voor mijn gezin zorgen, dat is het enige wat ik over de toekomst kan zeggen.”

Maar Capitals heeft Romanenko's hart gestolen. „Ik wil de club helpen waar ik kan, is dat meer als coach van de onder 21? Met alle liefde. Dit was in elk geval een prachtig sprookje. Bijna een script voor een film.”